

פיקס
395

350

בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981, בסעיף 26 -

- (1) בסעיף קטן (א), במקום "רופא וטרינרי וביא" ו"רופא וטרינר, או בירי רוקח מורשה שהוא בעל ניסיון ברוקחות של חמש שנים לפחות בישראל וקיבל הרשאה אישית לכך מניד המנהל לפי הוראות סעיף קטן (א1)";
- (2) במקום סעיף קטן (א1) יבוא:

"(א1) (1) המנהל רשאי ליתן לרוקח מורשה הרשאה אישית למתן מרשם לאחר שעבר השתלמות שהכיר בה המנהל לענין זה (בסעיף קטן זה - הרשאה אישית).

(2) הרשאה אישית תהיה לתקופה שגורה המנהל ורשאי המנהל להתנות את חידושה בהשתלמות נוספת שעבר הרוקח ושהכיר בה המנהל.

(3) רוקח בעל הרשאה אישית רשאי לתת מרשם כאמור בסעיף קטן (א) בהתקיים אחד מאלה:

- (א) המרשם ניתן למטופל הנוקק לטיפול בריג, בהמשך לטיפול שתחילתו נעשתה לפי מרשם חתום בירי הרופא המטפל (בסעיף קטן זה - טיפול המשכו) בלא סטייה מפרטי המרשם; מתן המרשם יזדה לתקופה מוגבלת שלא תעלה על שישה חודשים מיום שהסתיימה תקופת המרשם האחרון החתום בירי רופא שניתן לאותו אדם בעבור התכשיר;
- (ב) התכשיר שלגביו ניתן המרשם אושר בירי המנהל כתכשיר שלגביו רשאי הרוקח לתת מרשם ובהתאם להוראות המנהל.
- (4) המנהל ייתן הוראות לענין מתן מרשם בירי רוקח מורשה לפי סעיף קטן (א) שיפורסמו ברשומות, ובהן יפורטו, בין השאר כל אלה:
 - (א) תנאים למתן מרשם לאדם הנוקק לטיפול המשכו, לרבות לענין המידע הרפואי הנדרש טעל הרוקח לקבל טרם מתן המרשם;
 - (ב) סוגי תכשירים שרוקח מורשה רשאי לתת לגביהם מרשם, וכן התנאים למתן מרשם לגבי כל אחד מסוגי התכשירים כאמור.

דברי הסבר

שלגביו רשאי הרוקח לתת מרשם, הכל בהתאם להוראות ולתנאים לגבי תכשירים אלה שיפורסמו ברשומות (סעיף 26(א1)(2)).

הענקת סמכויות כאמור לציבור הרוקחים עולה בקנה אחד עם המגמה במדינות המערב בשנים האחרונות לאפשר לבעלי מקצועות שאינם רופאים, ובכלל זה חקאים, לבצע פעולות הקשורות בתחום מומחיותם, שבעבר היו כסמכות רופאים בלבד. מגמה זו מצאה את ביטוייה גם בחוקן מס' 14 לפקודת הרוקחים משנת 2006 (ס"ח התשס"ו, עמ' 314) ובחוקן מס' 16 לפקודת הרוקחים משנת 2009 (ס"ח התשס"ט, עמ' 173), שהרחיב את סמכות מתן המרשמים גם לאחים ואחיות, הרקע למגמה זו הוא ההתקדמות המדעית בתחום הרפואה, ובהתאם התרופות בפרט, והעלייה ברמת ההכשרה של הרוקחים בהשוואה לשנים קודמות, בכלל זה יצירת מסלול ההכשרה של רוקחים קליניים, מתן האפשרות לרוקחים לתת מרשמים יקל גם על מתן טיפול לחולים כרוניים בהמשך לביקורם אצל הרופא, יאפשר מתן טיפול מידי לחולים הזקוקים לכך ויביא ליעול מערכת הבריאות תוך ניצול מרבי של יכולותיהם של הרוקחים.

סעיף 30. סעיף 26(א) לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981 (להלן - פקודת הרוקחים), קובע כי לא ירופק תכשיר רפואי ששיווקו מותר במרשם רופא, אלא לפי מרשם חתום בירי רופא, רופא שניים, וביא וטרינר או אחר או אחת שקיבלו הרשאה אישית למתן מרשמים.

סעיף 26(א1)(1) קובע כי רוקח רשאי לנפק תכשיר מרשם שלא על פי מרשם חתום בירי המנויים בסעיף קטן (א) לסעיף האמור, בהתאם להוראות שיקבע שר הבריאות. מוצע לתקן את סעיף 26 תוך קביעת הוראות פרטניות כך שרוקח מורשה שהוא בעל ניסיון ברוקחות של חמש שנים לפחות בישראל שקיבל הרשאה אישית לכך מידי המנהל הכללי של משרד הבריאות או עובר המשרד שהואצלה לו סמכות זו (להלן - המנהל), יהיה רשאי לתת מרשם חתום בירי, במפורט להלן (סעיף 26(א1)(1) עד (3)).

מוצע לקבוע כי הרוקחים יהיו רשאים לתת מרשם לתכשיר למטופל הנוטל את התכשיר בטיפול כרוני (סעיף 26(א1)(4)(א)) או לתכשיר שאישר המנהל כתכשיר

²⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש מס' 35, עמ' 294; ס"ח התשס"ט, עמ' 173.

(ג) ביצוע תיעוד ודיווח בידי הרוקח כדבר מרשמים שאותם נתן. הוראות לעניין חובתו של הרוקח למסור הודעה לרופא המטפל כמוך לאחר מתן המרשם, וכן הוראות נוספות הנוגעות לניפוק תכשירים לפי מרשם שנתן.

31. בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני תקיפה להשגת יעדי התקציב והמדיניות תיקון חוק ההסדרים הכלכלית לשנת הכספים 2002), התשס"ב-2002 –

(1) בסומן ב' לפרק ה', ככל מקום, במקום "שר הבריאות ושר האוצר" יבוא "השרים".

במשק המדינה
תיקוני תקיפה
להשגת יעדי התקציב
המדיניות הכלכלית
לשנת הכספים 2002

דברי הסבר

שבהעדר הסדר הקיחה, תהיה נטייה לגירול מתמיד בכמויות, ומטילא לגירול מתמיד בהוצאות הקופות לשירותי בריאות הנרכשים בבתי חולים.

כדי למנוע גידול כלתי מבוקר בהוצאות הקופות לשירותים הנרכשים בבתי החולים הכול, במסגרת חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני תקיפה להשגת יעדי התקציב לשנת 1997, התשנ"ז-1997, הסדר ההתחשבות המבוסס על הקדמת צריכה,

עיקרו של הסדר זה היה בקביעתן של תקרות צריכה במחיר מלא של כל קופת חולים בכל בית חולים ציבורי כללי (המכונה 'תקרות צריכה פרטיות במחיר מלא'), בהתבסס על דיוקן הרכישה בפועל של אותה קופה באותו בית חולים ערב קביעת ההסדר (בשנים 1993 ו-1994). על פי ההסדר רכישה של שירותי בריאות בבית החולים מעבר לתקרת הצריכה במחיר מלא – נעשית במחיר מופחת. סך התקרות של כל קופות החולים בכל בתי החולים משקף את סך הצריכה של שירותי בריאות הנרכשים בידי כל קופות החולים בכל בתי החולים במחיר מלא, ולכן הוא מכונה 'תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא'.

ניתן לתאר זאת בדרך טבלה, כך:

	בייח א'	כריח ב'	סה"כ
קופה א'	תקרת צריכה במחיר מלא של קופה א' כבייח א'	תקרת צריכה במחיר מלא של קופה א' כבייח ב'
קופה ב'	תקרת צריכה במחיר מלא של קופה ב' כבייח א'	תקרת צריכה במחיר מלא של קופה ב' כבייח ב'
...
סה"כ	תקרת הצריכה הכוללת במחיר מלא	...

כדי לגדור את הסמכות לתת מרשם על ידי רוקח למטופל הנוקט לטיפול כרטיזי כך שסמכות זו תהיה בפנייה לפיקוח רפואי והמרשם ינתן כאשר יש הצדקה רפואית לכך. מוצע כי המרשם ינתן בהמשך לטיפול שהחילתו נעשתה לפי מרשם החום בידי הרופא המטפל (להלן – טיפול המיטבי) בלא סטייה מפרטי המרשם, בהתאמה, מוצע לקצוב את הסמכות לתת מרשם כך שיהא הדייה לתקופה מוגבלת שלא תעלה על שישה חודשים ניום שהסתיימה תקופת המרשם האחרון ההתום בידי רופא שניתן לאותו אדם בעבור ההבטיח (סעיף 26(א)(4)).

באמצעי נוסף לפיקוח ובקרה על הסמכות ההרשה שתינת כאן לציבור הרוקחים ולשם יישום ההצעה, מוצע לקבוע כי המנהל יתן הוראות לעניין מתן מרשם בידי רוקח מורשה, אשר יפורסמו ברשומות (סעיף 26(א)(5)), ובהן יפורטו בין השאר הנאים למתן מרשם לאדם הנוקט לטיפול המשכו, לרבות לעניין המידע הרפואי הנדרש שעל הרוקח לקבל טרם מתן המרשם (סעיף 26(א)(6)), סוגי הכשירים שרוקח מורשה דשאי לתת לבירום מרשם, וכן התנאים למתן מרשם לגבי כל אחד מסוגי הכשירים באמור (סעיף 26(א)(7)), ביצוע תיעוד ודיווח בידי הרוקח ברבר מרשמים שנתן; הוראות לעניין חובתו של הרוקח למסור הודעה לרופא המטפל סמוך לאחר מתן המרשם וכן הוראות נוספות הנוגעות לניפוק תכשירים לפי מרשם שנתן (סעיף 26(א)(8)).

סעיף זה ההתחשבות של קופות החולים עם בתי החולים נערכה, בבסיסה, לפי מכפלת שירותי הבריאות כללי הנערכים בידי קופת החולים בכל בית חולים במחירי של כל שירות ושירות באמור מחירים אלה מוגבלים בצוים מכה הזק הפיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996 (להלן – חוק הפיקוח). בעבור רוב הפעילות בבתי החולים, המחיר המרבי שמשלמת הקופה קבוע לפי מחיר יום האשפוז, בלא קשר עם השיירות הפרטני שניתן לחבר הקופה בבית החולים, ובעבור חלקה, לפי תעריפים דיפרנציאליים הקבועים בצוים. הוצאות רכנת בכתי החולים חן הוצאות קבועות אשר אינן משתנות לפי מספר ימי האשפוז המבוצע בפועל, העל כן מחירי השיירותים משקפים עלות ממוצעת האכונה מהעלות השולית.

במצב זה, קיים המריץ לבית חולים להגדיל את הכמויות של ימי האשפוז הפעולות המבוצעות בו, ואילו לקופות החולים יכולת מועטה לשלוט בכמויות של השיירותים הניתנים להכרים בהן בבתי החולים, מכאן,

ס' כ"ח התשס"ב, עמ' 146, התשס"ב, עמ' 191.